

Maria hjælper os til at blive i den sande tro

Søndag d. 25. marts 2012 på Marias Bebudelsesdag i Løsning og Århus menigheder (LGJ)

Salmer: 106, 63, 85, 167v7-9.

Lukas 1,46-56

Da sagde Maria: Min sjæl ophøjer Herren, og min ånd fryder sig over Gud, min frelser! Han har set til sin ringe tjenerinde. For herefter skal alle slægter prise mig salig, thi den Mægtige har gjort store ting mod mig. Helligt er hans navn, og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt. Han har øvet vældige gerninger med sin arm, splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker; han har styrtet de mægtige fra tronen, og han har ophøjet de ringe; sultende har han mættet med gode gaver, og rige har han sendt tomhændet bort. Han har taget sig af sin tjener Israel og husker på sin barmhjertighed - som han tilsagde vore fædre – mod Abraham og hans slægt til evig tid. Maria blev hos hende hen ved tre måneder og vendte så hjem.

Vi vil meget nødig snydes. Derfor passer vi på, når vi handler og når vi får løn for vores arbejde. Men hvis vi bliver snydt, kommer vi os nok over det. Det er jo kun penge. Meget værre er det, hvis vi bliver bedraget. Det er frygteligt at blive bedraget – bedraget af dem, vi ellers stolede på, af venner og af familie eller af sine forældre. Det kan være svært at komme sig over. Men når det gælder forholdet til vores Gud og skaber, er mange blevet snydt og bedraget, fordi de selv valgte bedraget. Og i hele kulturer har man udviklet og sat guds-bedrageriet i system, så der kom en hel religion ud af det: ”Hinduisme”, ”buddhisme” og ”New Age”, ”Islam”.

Men vi føler os måske ikke fristet til at skifte til disse religioner. De er jo opstået i andre kulturer og i en anden tid end vores. Men så er der jo ”denne verdens tidsånd”. Tidsånden har ikke rigtig nogen troslære. Derfor kan den virke neutral og ufarlig. Men det er den ikke! For den har i det mindste ét enkelt hovedpunkt: nemlig at der ingen sandhed findes. Den fører til, at vi tilbeder mennesket og tolerancen. Her er saligheden ændret til lykke i dag og i morgen. For ingen ved, om der findes et liv efter døden. Sådant vil tidsånden kan tage det meste fra os: Gud, som vores Far og Guds frelsesgeringer: at Gud skabte os, at vi faldt fra Gud og blev ramt af døden, men at Gud har åbenbaret sig for os igennem profeternes og apostlenes ord – og ved dagenes ende i sin Søn.

I dag vil en ung kvinde hjælpe os til at blive i den sande kristne tro. Jomfru Maria synger en sang for en ældre kvinde, Elisabeth. De to og den stumme præst, som er gift med Elisabeth, er fælles om denne sang. Og med den sang synges vi tilbage til Gud, til Frelsen og til Saligheden.

1. Først synger hun til os, at Gud er Frelseren: *Min sjæl ophøjer Herren, og min ånd fryder sig over Gud, min frelser!* Gud, som skabte os, havde en redningsplan klar, da vi vendte ryggen til ham. Han ville frelse os ved et barn. Han ville selv komme ind i slægten som menneske. Faderen ville sende sin Søn. Og han gjorde det. Gud frelser. Det vidste hun, fordi englen Gabriel havde sagt: *Du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige (Luk 1,32-33).* Men vidste det også fra det ord, hun gennem hele sin opvækst havde hørt læst op og udlagt i synagogen i Nazareth. Hun havde hørt om Adam og Eva, om Noa, om Abraham, Jakob og David. Hun ventede på, at Gud ville opfylde sine løfter og frelse sit folk. Hun ventede sammen med andre troende jøder på Israels Forløsning.

Sandheden er, at Gud er Frelseren. På Noas tid kunne ingen frelse sig selv. Men Gud frelste Noa og hans familie. Da folket var i fangenskab i Egypten, kunne de ikke selv slippe fri af slaveriet. Men Gud frelste dem. Og vi, som er fanget i døden og syndens verden, kan ikke frelse os selv. Men min ånd fryder sig over Gud, min frelser! – Hvor er han da? Han er i hende! Hun synger om barnet ”Jesus”. For Jesus betyder jo ”frelseren”. Hun fryder sig over Gud, hendes Frelser!

Den falske kristendom siger derimod: ”Frels dig selv! Sig ned af korset!” Hvad skal vi med en frelser, der dør på et kors? Så ringe er det nu heller ikke med os. Lad os hellere frelse verden med vores kærlighed end tro, at den korsfæstedes kærlighed kan frelse nogen som helst.

2. Dernæst hjælper Maria os til at se, at Gud er MIN frelser. ”Min sjæl .. min ånd ... min frelser! Hun viser os, at hun har tillid, og at hendes tillid er hendes. ”Min sjæl!” ”Min ånd!” Sand kristendom sidder i hjertet: i dine tanker, i dit sind, i din hukommelse, i dine følelser. Du mærker smerte og sorg, lettelse og glæde. Det gælder din fortid, din nutid og din fremtid – og evigheden. Desuden er den sande tro både for den unge Maria og for den ældre Elisabeth og hendes stumme mand Zakarias. For Maria på 18 eller 20 år og for den langt ældre Elisabeth på 60 eller 70 år. Og for den stumme Zakarias.

Den falske kristendom siger: Når jeg bliver gammel vil jeg tro. Jeg vil bruge min ungdom og mit voksenliv til noget andet. Eller den falske kristendom forguder ungdommen og siger, at troen og lovsangen kun for unge. Hvis du er gammel, kan du passe dig selv og klare dig i din ensomhed. For din tro er ikke noget at skrive hjem om. Du kan ikke deltage i sangen.

Men den sande Kristus-tro er ikke kun for unge, og heller ikke kun for gamle, men for mennesker. Denne sandhed afsløres klart i evangeliet. Her mødes netop den unge og den ældre, og de støtter og hjælper hinanden. Og den stumme Zakarias ”på orlov” lytter med og siger ”Amen”, når han nikker, smiler og holder dem i hånd. I troen taler vi med Gud. Og mens vi gør det, støtter vi hinanden på tværs af alle aldre.

3. Det tredje, Maria hjælper os med, er at vi er salige af nåde! Han har set til sin ringe tjenerinde. For herefter skal alle slægter prise mig salig. Maria vidste, at alle, som siden fik troen på Kristus, ville prise hende salig. Og det gør vi med glæde i dag. Vi tænker med særlig glæde på Maria, Jesu mor. Ikke fordi hun var frommere og bedre end andre. Hun siger jo selv, at hun er ringe. Hun er salig, fordi Gud besøgte hende i hendes ringhed. Og hun er salig, fordi hun tog imod ham, sagde ja, da hun fik at vide, at hun skulle føde Guds søn. Og salig, fordi hun troede på englens ord. Her har vi salighedens grund: Marias barn, Guds Søn. Han gjorde hende salig. Hun tog imod ham i tro og tillid. Som moder, og som synder. - I Lukasevangeliet 11 får vi at vide, at en kvinde mange år senere udbrød og sagde til Jesus: ”Saligt det moderliv, som bar dig og de bryster, du diede!” Og Jesus svarede: ”Javist, salige er de, som hører Guds ord og bevarer det.” Her siger han: Ja, min mor er salig, fordi hun tog imod kaldet, troede og blev min mor! Men du skal vide, at du kan få del i den samme salighed, nemlig når du hører mit ord og bevarer det.

Den falske kristendom gør jomfru Maria til en helgen og finder på underlige ting om hende, ting, som der ikke står noget om i bibelen, og som strider imod Bibelen. F.eks. at Maria også blev undfanget på en måde, så hun undgik arvesynden. Det påstod en pave (Pius IX) i 1854. Og det blev derefter gjort til den romerske katolske kirkes tro. Og i 1950 vedtog den romerske kirke dogmet om Marias himmelfart, at hun steg til himmels direkte efter sin død og allerede nu er at finde i himlen, så man kan bede til hende, for at hun kan hjælpe os med at blive salige.

Den sande kristendom kalder Maria for salig og ærer hende for hvad hun virkelig var, men følger ikke noget til og lader samme salighed gælde alle, som tror på hendes Søn.

4. Maria fortæller os også, hvad det er for gerninger, der gør os salige: ”Thi den Mægtige har gjort store ting mod mig. Helligt er hans navn, og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt ... Han har øvet vældige gerninger med sin arm.” Hvis nu den falske kristendom havde ret, hvorfor takker Maria ikke Gud for alt det, hun selv har gjort? Fordi hendes salighed skyldes, hvad **Gud** har gjort, og ikke hvad hun selv har gjort.

Den sande kristendom handler om det, Gud har gjort i dom og nåde. Den sande tro priser Gud for hans vældige gerninger i historien. Maria siger: *Han har splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker, han har styrtet de mægtige fra tronen, og han har ophøjet de ringe; sultende har han*

mættet med gode gaver, og rige har han sendt tomhændet bort. Hvad mon hun konkret tænker på? Mon ikke det Gud gjorde, når bøjede mennesker i støvet, og rejste dem ved sin nåde! Som da han bøjede David og rejste ham ved nåden. Sådan gør Gud for at frelse os. Han sendte dommen over menneskene med syndfloden. Noa forkyndte det forud. Og de 8 som tog imod, blev frelst, frelst af nåde.

Den falske kristendom kritiserer i stedet Bibelen og siger, at der aldrig har været en syndflod, og at Gud ikke kunne finde på at dømme verden på den måde. Den forkaster bibelhistorien som historie, og vil kun til nøds acceptere den som mytologiske beretninger, vi kan tolke og omforme i dag. Og samtidig siger den falske tro, at du selv har lov at tolke og danne din egen forståelse af, hvad der er godt for dig. Den påstår, at du kan modernisere de 10 bud, som du synes de skal lyde, eller lade dem stå, hvis du synes de er gode, som de er, blot du ikke siger, at andre skal gøre, som du gør. Man kalder det for ”modernisering” af det, som tidligere tiders troende tænkte om Gud. Men det er frafald fra troen.

Den sande kristendom fortæller derimod Bibelens historie som frelsens historie: Skabelsen, syndefaldet, syndfloden, udvælgelsen af Abraham, Guds folk Israels liv, Samson, Samuel, David, Salomo, Templet, Daniel og Jonas. Disse troende i det gamle testamente står som en sky af vidner omkring os og siger, at det er sandt! Og evangelister og apostle føjer Guds store gerninger i julen, påsken og pinsen til. - Kristendommen er ikke begyndt med os i år eller sidste år. Det er ikke os, der former troen, men det er troens ord, der skaber vores tro og bevarer os på Frelsens grund.

5. Til sidst fortæller Maria os sandheden om at tjene Gud. ”Han har taget sig af sin tjener Israel og husker på sin barmhjertighed.”Den sande kristendom kalder til tjeneste: Guds folk, Israel, kaldes Guds tjener. Og Maria siger om sig selv: ”*Se, jeg er Herrens tjenerinde!*” Den unge kvinde, som synger for os, gik ind til en livslang tjeneste. Hun lod sig binde til at være mor for Guds Søn, Jesus. Og Guds folk, Israel, var også ”tjener”. - Når Gud frelser os og gør os salige, kalder han os samtidig til at tjene ham. Ikke overfladisk som en fritidsbeskæftigelse. Ikke sådan, at vi kan vælge til og vælge fra. Maria kunne ikke vælge til og fra, som hun havde lyst. Det kan vi heller ikke. Og hvis vi gør det, da er det, fordi vi ikke er Herrens tjenere, og fordi vi ikke har taget imod Guds kald til at tjene ham og hinanden.

Den falske kristendom går fra oplevelse til oplevelse. Den søger undere og tegn for at få tilfredsstillet sin vantro. Og det fører ikke til tjeneste, men til ønske om flere tegn. Og det, som den falske kristendom kalder ”tjeneste” og ”kærlighed”, tjener blot til at tilfredsstille menneskets eget behov, så vi kan rose os af det, vi har gjort.

Den sande Kristus-tro kalder os derimod til forpligtende tjeneste. Her bliver vi forpligtet på en måde, så vi ikke kan vælge det fra, ligesom Maria ikke kunne vælge tjenesten at være mor fra og til. Din Kristus-tjeneste udføres midt i hverdagen, når du ærer din mor og far, når du opdrager dine børn i troen på Gud, når du hjælper en nabo, når du besøger en syg og plejer de bånd, som du mærker, ikke må brydes og ikke kan brydes, uden at der går noget i stykker. Den sande Kristus-tro binder os til at tilbede Gud både personligt og sammen med andre kristne. Den binder til at tjene de ældre og de yngre. Binder os til at tjene børnene i menigheden. Dem kan vi ikke bare svingte. Og de ældre i menigheden kan du heller ikke bare svingte. Og hvis vi gør det, da får det fatale følger.

I den situation er det særligt godt at Maria synger: *at Herren har taget sig af sin tjener!* Og at Herren *har husket på sin barmhjertighed.* For vores tjeneste vil altid være ufuldkommen og fyldt med mangler og fejl. Vi har fået vores tjeneste på grund af Guds barmhjertighed. Og han tager sig af os, mens vi tjener ham. Tænk! Midt i dit kald ejer du Guds barmhjertighed. Mon ikke det bar Maria? Og mon ikke også det kan bære dig, så du holder ud i tjenesten indtil Herren henter dig hjem i evig salighed. Jo. Han bærer dig! Amen.

Den evangelisk-lutherske Frikirke. Lagt på www.vivit.dk/praediken 25.3.2012.